

“Проскакували” через переїзд, а вскочили в халепу

Серйозне занепокоєння викликає ситуація, яка склалася на початку третьої декади січня на залізничних переїздах Львівської магістралі. Упродовж трьох днів на переїздах у Львівській, Чернівецькій та Волинській областях зафіксовано три дорожньо-транспортні події (ДТП), у яких автомобілі через неухважність, а, можливо, й легковажність водіїв ставали на заваді локомотивам, які вели пасажирські поїзди.

Перший інцидент трапився 22 січня о 12.10 год на залізничному переїзді, що розташований на 39 км перегону Іспас-Вижниця Чернівецької області. Водій автомобіля ВАЗ-2109 злегковажив попередженням світлової та звукової сигналізації про наближення поїзда і виїхав на колію. Помітивши несподівану перешкоду, машиніст дизель-поїзда №6475 сполученням Чернівці–Вижниця застосував екстрене гальмування, проте відстань від локомотива до автомобіля була надто короткою, тому зіткнення уникнути не вдалося. Та, на щастя, вдалося уникнути людських жертв. Внаслідок аварії пошкодження зазнала лише техніка: локомотив – в обсязі поточного ремонту, автомобіль – капітального.

Того ж дня буквально через п'ять хвилин, о 12:15, ще одна аварія трапилася на Львівщині – на переїзді, що розташований на 19 км перегону Сихів-Давидів. Як не прикро, але фабула цього ДТП повністю збігається з випадком, описаним вище. Водій автомобіля ДЕУ “Ланос” без жодної перестороги виїхав на колію майже

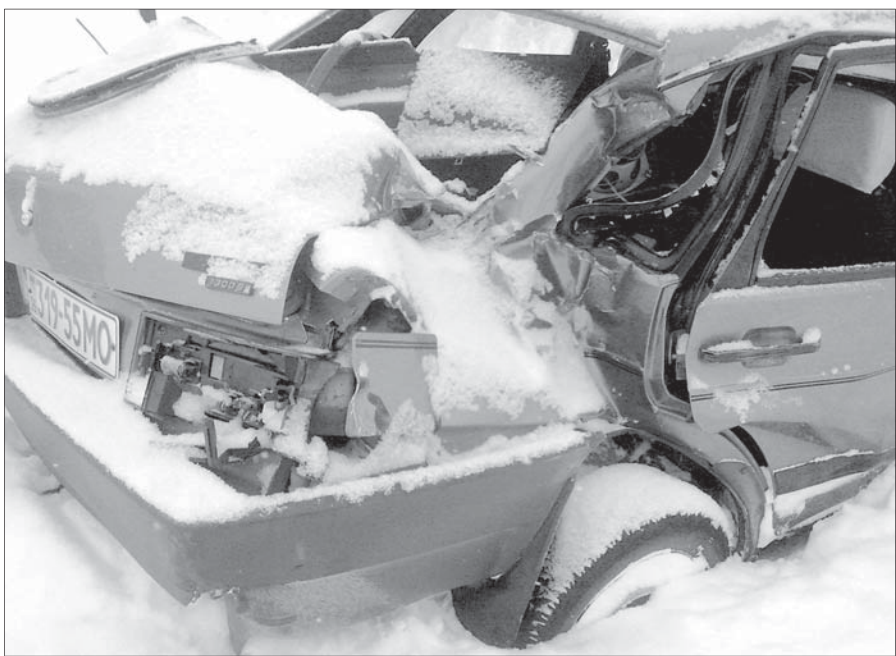
перед “носом” дизель-поїзда №6062 сполученням Львів–Ходорів. Що спонукало водія до такого смертельно небезпечного кроку? Як міг він не побачити пульсуюче світло світлофора? Відповіді на ці та інші запитання залізничники та правоохоронці, які розслідували обставини аварії, поки що не отримали, бо горе-водій зник з місця аварії, покинувши на місці пригоди купу металевих брухт, на який перетворився його автомобіль.

Двадцять четвертого січня цього року сигнал тривоги надійшов із Рівненської дирекції залізничних перевезень. Там, на залізничному переїзді поблизу станції Луцьк, незважаючи на справну роботу сигналізації, на перешкоді локомотиву пасажирського поїзда №87 сполученням Сімферополь–Ковель несподівано опинився автомобіль марки Фіат. На жаль, у цьому випадку окрім матеріальних збитків не обійшлося і без фізичних. Травмованого водія автомобіля доправили у Луцьку лікарню.

За висновками експертної комісії, яка розслідувала обставини названих аварій, вини залізниці нема. Усі три ДТП сталися з вини водіїв автотранспорту.

Проаналізувавши ці випадки, напрошується простий висновок: можливо, деяким водіям приватного автотранспорту після тривалого святкового періоду варто було б певний час користуватися громадським транспортом чи взагалі ходити пішки, щоб прийти до тями, згадати правила дорожнього руху і пригадати, що їх слід суворо дотримуватися.

Андрій ВЕЗДЕНКО

Легковажність не милує ні дорослих, ні дітей...

Через особисту необережність під колесами потягів гине значно більше людей, ніж від усіх інших злочинів, скоєних на залізниці. Як повідомила керівник прес-центру УМВСУ на Львівській залізниці, майор міліції Тетяна Прилепська, упродовж минулого року під колесами поїздів загинуло 62 особи, 74 – травмовано, а також зафіксовано 197 випадків застосування екстреного гальмування з метою запобігання наїзду на людей, тварин або сторонні предмети, що знаходилися на коліях. Як відзначають правоохоронці, цього річ значно менше травмувань, ніж торік. Проте, як і у 2008 році, основною причиною усіх нещасних випадків є порушення громадянами правил поведінки на залізничних об'єктах. Зокрема, перехід колій у невстановлених місцях та під платформами поїздів з метою скорочення шляху тощо. Варто відзначити, що багато осіб, яким вдалося вижити, побувавши під потягом, перебували у стані важкого алкогольного сп'яніння.

Тривожить і те, що серед сумної статистики побільшало випадків травмування на коліях дітей та підлітків. Упродовж 2009 року сталося п'ять таких випадків.

Третього квітня на перегоні Тер-

новиця-Братківці, що на Івано-Франківщині, потяг наїхав на хлопчика віком до 10 років. Хлопчик отримав закриту черепно-мозкову травму, але вижив. Потрапив хлопчик під потяг, тому що без дозволу батьків пішов бавитися на колію. Будинок потерпілого знаходився неподалік від місця, де стався нещасний випадок.

Шостого червня у Здолбунівську лікарню з діагнозом термічні опіки 1-2 ступенів потрапив юнак 1992 року народження. Перебуваючи на даху вантажного критого вагона, який знаходився під контактним дротом, він отримав опіки від ураження струмом. Хлопець вижив, але потребує кількох пластичних операцій.

Ще один 16-річний юнак загинув 10 квітня в Стрию, впавши із залізничного мосту, що прокладений через річку. Не вдалося з'ясувати причини перебування юнака на цьому залізничному об'єкті.

Усіх наведених випадків можна було б уникнути, якби і дорослі, і діти нарешті усвідомили, що залізниця – зона підвищеної небезпеки, і пам'ятали, що навіть найменший прояв легковажності на території магістралі може призвести до важких наслідків.

Дмитро ПЕЛИХ

Шибеники “подорослішали”

(Закінчення. Поч. на 4 стор.)

Начальник виробничо-технічного відділу моторвагонного депо Львів Олександр Вихованець також відзначив позитивну роботу транспортної міліції, яка працює з підлітками.

– Зараз значно поменшало випадків побиття вікон підлітками, – говорить він. – І це є позитивом щонайменше з двох причин: зменшення збитків і підвищення рівня безпеки руху та пасажирів. Адаже бували випадки, коли каменюки пробивали склопакет і завдавали травм пасажиром. Щоправда, кількість випадків побиття вікон у салонах потягів залишилася практично на тому ж рівні. Шибеники б'ють пасажири у вечірній час, які добираються з роботи додому. Вони нерідко перебувають у нетверезому стані. А щоб таких випадків поменшало, треба збільшити кількість поїздів, які супроводжують правоохоронці.

Шибеники розбивають і камені, що злітають із вагонів зустрічних поїздів, але такі випадки поодинокі. Втім, у поїздах далекого сполучення все ж таки більшість шиб “летить” від каміння, яке жбурляють підлітки на ділянках, де поїзди рухаються без зупинок.

Як розповіла в.о. інженера-технолога резерву провідників пасажирсько-

го вагонного депо Львів Оксана Лихошест, третього серпня 2009 року в поїзді № 601 Львів-Солотвино було зафіксовано певний антирекорд розбитих шиб. На станції Соля у цьому поїзді було розбито 10 шиб. Загалом у 2009 році зафіксовано 211 випадків побиття вікон. Завдано збитків на суму 11787 гривень, а відшкодовано лише 147 гривень.

– Не можна сказати, що на Львівській залізниці побито шиб більше чи менше, ніж на інших, – розповідає Оксана Лихошест. – Розглянувши всі випадки побиття шиб упродовж року, видно, що для всіх залізниць це – гостра проблема. Наші поїзди “атакують” шибеники на території Донецької, Придніпровської, Одеської, Південно-Західної та Львівської залізниць. Багато поїздів із побитими шибками повертається із Росії.

Хотілося б, щоб завдані збитки винні відшкодовували в повному обсязі, адже правоохоронці значну частину зловмисників ловлять по гарячих слідах. Щодо встановлення нових склопакетів – проблем нема: персонал навчений, склопакети маємо.

Дмитро ПЕЛИХ
Андрій ВЕЗДЕНКО